

at, naar Sagføreren samlede disse 50 Dros Kreditorer paa sin Gaand, vilde han faae det forvøbne Antal Stemmer til, at han kunde blive valgt til Kurator. Men det Fordærlige baade for de Store og for de Smaa ved saadanne Transaktioner ligger, som den høitærede Ridsfører nylig udvilede, i, at Fallenten derved faar en Indflydelse paa at skule mislige Transaktioner, der ere skete, før Boet kom under Behandling, og som det vil være overordentlig vanskeligt at oplyse, naar den Samme, der har ledet disse Transaktioner før Falliten, behandler Boet. Jeg anser det derfor for fuldstændig rigtigt, hvad den ærede sidste Aaler udtalte, at den hele Konkurslov i Rængden vil blive meget ild anset, dersom der ikke sker en Forandring i den Henseende, som nu er foreslaaet, og maaske ogsaa i andre Henseender.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal tillade mig at tilraade det ærede Thing at vedtage Flertallets Forslag, idet jeg med Hensyn til Mindretallets Udtalelse omtrent kan henholde mig til, hvad der er blevet sagt nu, saavel som til, hvad jeg selv yttrede under første Behandling af Sagen. Det er derfor kun et Par enkelte Ting, jeg ønskede at tilføie til, hvad der allerede er sagt, og det er da først, at jeg vil gjøre opmærksom paa, at det er utvivlsomt, at de Misbrug, som her omtales, finde Sted; det er sikkert nok, at de finde Sted, og jeg tror, at det er Noget, man ogsaa andre Steder har sporet. Det er ikke noget Eneftaaende for os, men er i det Hele taget, om jeg maa udtrykke mig saa, en Feil, en Mislighed ved Reglerne for Konkursbehandling, som ogsaa andre Steder i Verden har viist sig, f. Ex. i England; der er der netop en Bevægelse, som gaar ganske i samme Retning som her, nemlig at faae en Forandring i den Bestemmelse i den bestaaende Lovgivning, hvorefter Kreditorerne have en alifor vidtgaende Ret i den Henseende. Det er det samme Fænomen, der har viist sig der, at vindskibelige Sagførere betragte Boerne som en Næringskilde, som man søger at komme i Besiddelse af, og i den Henseende ikke er nøieftaaende med Midlerne. Jeg vilde ikke anse det for umuligt, at jeg kunde gaa ind paa en Bestemmelse, hvorved Skifteforvalteren udelukkes fra at negte sin Sanktion i det Tilfælde, hvor et Flertal af de virkelige, ikke blot af de i Skiftesamlingen tilstedeværende, men af samtlige Fordringshavere, havde valgt en Kurator; men et Forslag af den Art vilde jeg ikke kunne gaa ind paa, saa længe den nuværende vide Afgang for Kreditorerne til uden Hensyn til Fordringernes Størrelse at vælge Kurator bestaar; thi saa længe denne vide Afgang bestaar, mener jeg, er Skifteforvalterens diskretionære Myndighed den eneste Modvægt, man har at opstille mod Misbrug. Den Gang, Konkursloven var til Forhandling her, var der jo fra ikke saa Sider en vis Betænkelighed ved at

gjøre den Forandring i Systemet, som man gjorde, nemlig, at tage den besluttende Myndighed ud af Skifterettens Gaand, hvor den jo tidligere var, og lægge den til Kreditorerne. Man havde den Gang overhovedet adskillige Betænkeligheder derved, og en af de vigtigste af disse Betænkeligheder hidrørte navnlig fra Hensynet til de fraværende Kreditorer. Det var en af de allervigtigste Betænkeligheder, man havde, at man mente, at, hvis man gav Kreditorerne en saadan uindskrænket Myndighed, vilde de paa Stedet værende Kreditorer faae en alifor stor Indflydelse, og der vilde derimod blive taget for lidt Hensyn til de Fraværende, som jo meget ofte kunne være de betydeligste og største Kreditorer. Netop fordi man mente, at der maatte drages Omforg for de Fraværende, troede man at maatte søge et Korrektiv mod Misbrug af Kreditorernes Myndighed i at give Skifteforvalteren dette vidt udstrakte Veto. Nu tror jeg, at disse Ting for saa vidt hænge sammen, som det viist ofte træffer sig saa, at de smaa Kreditorer ere de, der ere paa Stedet, men de Store, de Fraværende, de, som ikke bo i den samme By. Derfor mener jeg, at vil man blive staaende ved den nuværende Tilstand, hvor der allerede faktisk ligger en saa stor Myndighed i de paa Stedet boende Kreditors Gaand, og vil man ikke gaa over til den Regel, jeg har foreslaaet, som i denne Henseende vil noget høde paa Misforholdet og bewirke, at de paa Stedet boende Kreditors Magt ikke vil være saa stor, saa kan der ikke blive Tale om, at man kan gaa ind paa at ophæve Skifteforvalterens ubetingede Ret til at negte sit Samtykke. Som Sagen foreligger, og da der ikke er fremkommet andre Forslag end et fra Flertallet om at fremme Forslaget i uforandret Skikkelse og et andet fra Mindretallet om at forfatte Lovforslaget, følger det af sig selv, at jeg maa tilraade Thinget at holde sig til Flertallets Forslag.

Brasch: Det glæder mig at høre, at den høitærede Justitsminister dog nu mener tilbøieligt at kunne slutte sig til, hvad jeg udtalte ved 1ste Behandling, nemlig, at, under Forudsætning af, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det er forelagt, kunde der være Tale om en Begrændsning af Skifterettens Myndighed, saaledes at ved Valg af Kurator Skifteforvalteren ikke skulde have den definitive Afgjørelse. Naar jeg ikke er fremkommen med noget Forslag i Retning heraf, ligger det ligefrem i, at den Forudsætning, under hvilken jeg nævnte, at et saadant Forslag skulde fremkomme, har viist sig ikke at være til Stede. Det har viist sig, at den Side af Thingets Medlemmer, som det ærede Mindretal repræsenterer, ikke har den Opfattelse, at den Reform af Konkursloven, som her er foreslaaet, er nødvendig; men naar Nødvendigheden heraf ikke erkendes, saa er jeg fuldstændig enig i, at der ikke kan være